

KÜRTÖS

XVII. évfolyam 4. szám

Közéleti havilap

2019. április

Ára 0,50 EUR

ĽAVÝ OSUD KOHO DÁVNO TRHÁ...

(Balsors, akit régen tép...)

A rendszerváltás óta sokat megélt a felvidéki magyar ember, persze az olyan, aki szeretné megélni magyarságát, és nem megélni szeretne a magyarságából, és lassan már semmin nem csodálkozik. Azt hittük naivan, hogy az évek múlásával, ahogyan majd az új generációknak lehetőségük lesz kitekinteni a nagyvilágba, Európába, majd belátják, hogy egymás mellett élni békességben és egyetértésben sokkal egyszerűbb és nyugtatóbb mindenkinek, így a szlovákoknak, románoknak, ukránoknak szerbeknek és magyaroknak is! Harminc év telt el közben, és sajnos semmi sem változott. A szemünk

előtt értékelődött le az emberi élet és az erkölcs, majd ezzel arányosan mentek fel az élelmiszerek, a fogyasztási cikkek, az autók és a lakások árai. Mindennek tudjuk az árát, csak az emberéletnek nem, bár a Smerhez közeli maffiózók állítják, 15 ezerért már lelőnek bárkit. De vége a bizonytalanságnak, mert végre fel lett árazva az anyaország határain túl élő magyarság is. Már tudjuk, mi a magyarságunk ára! A székely zászló kitételéért Romániában 75000 lej büntetés jár. Ennek dacára a székely nem futamodik meg, és furfangos, csavaros észjárással teszi próbára a román államhatalom mindennapjait. Ukrajnában a magyar állampolgárság felvételéért 1700 hrivnya gazdagítja az államkasszáját, és nem elég, hogy a szegénységben és a diktatúrában megnyomorodott nemzettestvéreinknek a napi betevőt sem egyszerű előteremteni, mindezek mellett még az oroszokkal vívott értelmetlen háborúban is magyarok százait viszik a frontra, majd koporsóban hozzák haza őket. Szlovákiában, Európa magjában, szó szerint is lehet venni, eddig „csupán“ a magyar zászló kitételét büntették törvénnyel, mégpedig 4500 euró felső határral, azonban a múlt héten megszületett himnusz törvény mindezt még 7000 euró bírsággal fejeli meg, aminek megszavazásában a kormánypárti hol magyar, hol szlovák, hol polgári, mikor miből éppen hasznot húzó Most-Híd párt is segédkezett. Ettől a sikeres teljesítménytől még a szlovákiai magyar lakájmédia napszámásai is herótot kaptak, melynek hangot is adtak a lapban, mindenki legnagyobb ledöbbenésére. Mert amit a most még híd nevű cirkuszi mutatványos banda produkált az elmúlt napokban a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsában himnusz (mármint magyar himnusz) ügyben, kiverte ám a biztosítékot alaposan, egészen a legalsóbb szintekig, és ezt már egyetlen jó érzésű ember sem hagyhatta szó nélkül.

(Folytatás a 2. oldalon)

Wass Albert:

Nagypénteki sirató

Elmegyünk, elmegyünk, messzi útra megyünk, / messzi út porából köpönyeget veszünk... / Nem száz, nem kétszáz: sokszáz éves nóta. / Így dalolják Magyarhonban talán Mohács óta.

Véreim! Véreim! Országútak népe!

Sokszázéves Nagypénteknek soha sem lesz vége?

Egyik napon Tamás vagyunk,

másik napon Júdás vagyunk,

kakasszónál Péter vagyunk.

Átokverte, szerencsétlen

nagypéntekes nemzet vagyunk.

Golgotáról Golgotára

hurcoljuk a keresztfákat.

mindég kettőt, soh'se hármat.

Egyet felállítunk jobbról,

egyet felállítunk balról,

s amiként a világ halad:

egyszer jobbról, egyszer balról

fölhúzzuk rá a latrokat.

Kurucokat, labancokat,

közülünk a legjobbakat,

mindég csak a legjobbakat.

Majd, ahogy az idő telik,

mint ki dolgát jól végezte:

Nagypéntektől Nagypéntekig

térdelünk a kereszt alatt

húsvéti csodára lesve.

Egyszer a jobbszélső alatt,

másszor a balszélső alatt,

éppen csak hogy a középső,

az igazi, üres marad.

Nincsen is keresztfánk közbül,

nam térdel ott senki, senki.

A mi magyar Nagypéntekünk

évszázadok sora óta

évszázadok sora óta

ezért nem tud Húsvét lenni.

Így lettünk országút népe,

idegen föld csavargója,

pásztortalan jószág-féle.

Tamással hitetlenkedő,

kakasszóra péterkedő,

júdás csókkal kereskedő.

Soha-soha békességgel

Krisztus-Úrban szövetező.

Te kerülsz föl? Bujdosom én.

Én vagyok fönt? Bujdosol Te.

Egynek közülünk az útja

mindég kivisz idegenbe.

Bizony, jól mondja a nóta,

hogy elmegyünk, el-elmegyünk,

messzi nagy útra megyünk.

Messzi nagy utak porából

bizony, köpönyeget veszünk.

S ebben a nagy köpönyegben,

sok-sok súlyos köpönyegben

bizony pajtás, mondom Néked:

rendre, rendre mind elveszünk.

Bajorerdő, 1947

CSEMADOK 70

„Szánd meg Isten a' Magyar / Kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart / Tengerén kínjának.
Bal sors a' kit régen tép, / Hozz rá víg esztendőt,
Megbűnhődte már e' nép / A' múltat 's jövőndöt.!

Kölcsey Ferenc

LAVY OSUD KOHO DÁVNO TRHÁ...

Folytatás az első oldalról

Pedig hát ilyen kritika a Bugár Béla nevű üdvöskét és annak kegyeltjeit kevesebbszer érte a lapban az elmúlt harminc évben, mint ahányszor teljes napfogyatkozás volt a naptár szerint a Föld nevű sárgolyón. Mi is történt valójában? A szlovák politikai pártok sportolói rétegének, akik jelenleg a futottak még kategóriában vezetik le pályafutásukat a Nemzeti Tanácsban, kiverte és folyamatosan kiveri a biztosítékot a DAC dunaszerdahelyi labdarúgócsapatának a szurkolótábora, vagyis inkább annak a viselkedése, mellyel példát mutatnak a hazai, üresen kongó lelátók előtt futballozgató többi, a szlovák I. ligában játszó csapatnak. A meccs előtti, a Nélküled és a magyar himnusz hallatára orvosilag igazoltan is begyullad a hallóidegük egyes képviselőinek, és ezt a hallatlan pimaszságot megelőgelvén, jó szokás szerint, azon nyomban törvényt ültek a tisztelt házban, hogy megregulázzák a renitens magyarokat, akik pofátlanul el merészelik énekelni nemzeti imájukat ebben az összelopott országban. Még száz év sem volt elegendő ahhoz, hogy megtanulják azt az alapvető helyzetet, hogy mi ide nem bejöttünk, hanem itt születünk, mint a szüleink, a nagyszüleink, és azoknak a szülei, és itt születnek majd a gyermekeink és azoknak a gyermekei is, mert ez a mi szülőföldünk. Az, hogy ez a szlovák fejekben némi zűrzavart okoz, nem újdonság számunkra, szinte megszoktuk már, de hogy ehhez a fürtelemhez magyar, vagy legalább is magyarul beszélő honatyák és honanyák is csatlakozzanak, nehezen tudunk hozzászokni. A parlamenti gittyeget vezetője, Bastrnák Tibor, akit hosszú évek óta először hagyott magára a döntéseiben a göré, akin melleleg sürgős gerincserét kellett végrehajtani, mert akut karatere volt, annyira elnézte a parlamenti szavazást, hogy a magyar himnusz éneklésének betiltását is megszavazta a gittyegetével egyetemben. Először lapítottak, mint sár a fűben, majd amikor kipattant a bolha a zsákból, azt mondták, hogy jól átvették őket, majd a hazugságukba beleszaladva a sánta kutya utolérte őket, mire mondták, hogy majd akkor ez nem jó. Amikor erre rájöttek, rettenetesen megijedt mindenki, persze nem attól, amit megszavaztak, hanem attól, hogy mit mond majd erre Béla. Nos, hogy mit mondott azt nem tudjuk, csak azt láttuk, hogy a soros lakájmédiákban sorra kértek bocsánatot, elnézést, és „esküszöm, hogy többet nem teszünk” fogadalmat tettek,

majd ereiket képletesen felvágva felesküdték arra a himnusra, melyet pár napja árultak el, és megnyugtattak mindenkit, hogy azonnal orvosolják a hibát. Természetesen azon nyomban kitört a pánik, mint a Rejtő-regényekben. Levelet írtak a köztársasági elnöknek, hogy ugyan már ne tessék aláírni azt, amit megszavaztak, mert ők már havi ötezer nettóért nem tudták miről szavaztak, meg egyébként is, alig volt rá négy-öt hónapjuk, hogy áttanulmányozzák azt a pársoros módosítást, meg közben elnökválasztás is volt, melyen nagyon jól szerepeltek le és fel is. Még a tartós tej százaléka is leelőzte a jelöltjüket. Néhány nap elteltével, a parlamenti söröző büféjének alkoholmentes boraitól kijózanodva, újabb variációval áll elő Tiborc, aki panaszaiban azt róttá a tisztelt értetlen választó szemére, hogy rosszul olvasták el és értelmezték a törvényt, hiszen ők jogászokkal négy napig keresztbe kasul szabdalták az ötsoros törvényt, és rájöttek, hogy igenis szabad énekelni a himnuszt, még éjjelnappal is, ha kell, még a templomokban és a kocsmákban is. Mondták is mindjárt, hogy kikérik maguknak a haza- és nemzetárlózást, hiszen most már mi van?, és vegyük tudomásul, hogy igenis ők a hegy csúcsa, a lándzsa hegye, a kard éle, a kutya fáját! Majd ők megmutatják, hogy csak azért is mozog a föld, és majd meglátjuk, ha nem figyelünk oda, azonnal befognak ismét jutni a parlamentbe. Közben a köztársasági elnök, fittyet hányva és nagyokat mondva visszaküldte a törvényt a parlamentbe, értelmezzék már, hogy mit is szavaztak, meg megemészt, mert hátha akad megint 76 paska az eszeneszből, aki újra megszavazza azt. Nos, a lecke fel van adva. Béla megmondta, hogy hazudtunk reggel, délben este, meg hétvégén is, meg akkor is, amikor a választók alusznak, de ezért az MKP és Orbán Viktor a felelős. Az ország azon józan része, már ami még megmaradt belőle, pedig lázban ég, hogy szabad-e énekelni, vagy nem szabad-e énekelni a himnuszt. Ez itten tényállás forog fenn! Csak kiderült, hogy megint mi vagyunk a lúzerek, meg különben is azok vagyunk, és ha nem tetszik, tessék másra szavazni! - mondta lebo, a Béla. Wass Albert örök érvényű szavai jutnak az eszembe: „Az ember szava nem szél, ami jön és elmegy! Amit az ember mond, az úgy is kell hogy legyen. Nem csuda ez, hanem becstelen.”

Hrubík Béla

Interreg V - A Szlovákia - Magyarország Együttműködési Program

Ennek a programnak az első sajtótájékoztatója a nyertes pályázat után volt Balassagyarmaton egy évvel ezelőtt, erről részletesen beszámoltunk a Kürtös májusi számában. A rend kedvéért még egyszer a program címe: Palócföld - Hont - Podpolanie: Közös hagyományörző tematikus út kialakítása és látogatóbarát fejlesztése. A projektben résztvevő partnerek: Palóc Út Kulturális Turisztikai Klaszter Egyesület (Vezető kedvezményezett - HU), Vanyarc Községi Önkormányzat (HU), Hagyományos Értékek Megőrzéséért Alapítvány (HU), Slovenské národné múzeum (SK), Komunikačné centrum Detva, n.o. (SK), Obec Hrušov (SK). A projekt megvalósítási időszaka: 2018.01.01. - 2019.12.31. A szlovákiai partnerek összesen 637 ezer €-t, ebből az alsósztregovai Madách-kastély parkjának

és a Madách-síremlék felújítására 272 ezer €-t nyertek el támogatásként.

A programok teljesítéséről való második sajtótájékoztatót április 10-én Kriványban tartották, amely a gyetvai partner körzetéhez tartozik. Sajnos ezen nem mindegyik partner tudott részt venni, így a tájékoztatást egy kicsit foghíjasra sikerült. A jelen lévő partnerek be-

számoltak az eddig elvégzett munkáról, melyből kiderült az is, hogy a tervezett befejezési időpontot nem mindegyikük tudja tartani. A várható késedelem oka, mint általában ezeknél a pályázatoknál lenni szokott, a túlzott bürokratikus eljárások és a közbeszerzés bonyolultsága, illetve a csakazértis fellebbezések sorozata. Ez érinti sajnos a Madách-kastély körüli munkálatokat is. A lényeg azonban a fontos, hogy a projekt beindult, és az együttműködés várhatóan sikeres lesz. A tájékoztatót részt vett a község polgármestere is, aki bemutatta a települést és érdeklődéssel hallgatta végig a tájékoztató beszámolókat. A nyilvános sajtótájékoztató után az érintett partnerek szűk körű megbeszélést tartottak.

Balogh Gábor

Zuzana Čaputová, Szlovákia első női államfője

Szlovákiában 2019. március 30-án tartották a köztársaságielnök-választás 2. fordulóját. Mint ismeretes, két független jelölt, Zuzana Čaputová és Maroš Šefčovič jutott tovább az első fordulóból. A

4 419 883 választópolgár közül csak 1 847 417 élt választási jogával, ami 41,8 százalékos részvételi arányt jelent, és ez Szlovákia történetében az eddigi legalacsonyabb volt. Zuzana Čaputová a szavazatok 58,4 százalékának /1 056 582/ megszerzésével Szlovákia első női államfőjévé vált. Maroš Šefčovičot a választók 41,6 százaléka /752 403/ támogatta. Az új államelnök a 8 megye közül csak az eperjesiben nem tudott győzelmeskedni, míg a 79 járás közül ötvenben maga mögé utasította ellenfelét.

Annak ellenére, hogy Dél-Szlovákia magyarok lakta településein az országos átlagnál jóval alacsonyabb volt a választási kedv, a legtöbb déli járásban a magyarok nagy arányban Zuzana Čaputovát támogatták szavazataikkal.

-bgy-

Köztársaságielnök-választás járási szinten a „leg“-ek tükrében

Kitettek magukért a galábcsiak

Az államfőválasztás 2. fordulójában a Nagykürtösi járásban az országos átlagnál is alacsonyabb, mindössze 32,2 százalékos volt a részvételi arány. A régió 74 településén Zuzana Čaputová 5 821 /52,6 %/, míg Maroš Šefčovič 5 242 /47,4 %/ voksot szerzett. A vegyeslakta településeken Galábocson volt a legmagasabb, 44,77 százalék a részvételi arány, Kőkesziben a választásra jogosultak 43,3, Óvárban pedig 41,9 százaléka vett részt az államfőválasztáson. Kilenc településen, név szerint Ipolybalogon, Kóváron, Lukanényén, Felsőzellőben, Zsélyben, Szelényben, Gyürkiben, Terbegecen és Nagykürtösön 30-40 százalék között mozgott a részvételi arány. Ennél is alacsonyabb, vagyis 20-30 százalék között volt Ipolynyéken, Szlovágyarmaton, Apátújfaluban, Dacsókesziben, Sirakon, Ipolykeszin, Nagycsalomján, Csalárban, Bussán, Csábon, Ipolykérben, Bátorfaluban, Ipolyhídvégen, Leszenyén, Ipolynagyfalun, Ipolyharasztiban, Ipolyvarbón és Szécsénykovácsiban. Csupán érdekességgént említjük, hogy ez utóbbi két községben azonos, 25,7-25,7 százalékos volt a részvételi arány. Legalacsonyabb választási kedv mutatkozott Inámban, ahol meglepő módon - az első fordulóhoz /30,76/ viszonyítva majd-

nem a felére /15,9 %/ csökkent a részvételi arány a második körben, de Ipolyszécsénykén /16,1 %/ és Rárósmúlyadon /17,9 %/ sem mutatkozott nagy kedv a voksolás iránt, ráadásul ez utóbbi községben mindössze öten szavaztak Šefčovičra, de Kelenyében /19,5 %/ is kevesen járultak az urnákhoz.

A túlnyomórészt magyarok által lakott falvakban Šefčovič végzett az első helyen Gyürkiben, Apátújfaluban, Szécsénykovácsiban, Ipolyharasztiban, míg Ipolyvarbón testvériesen megosztottak, 38-38 szavazattal. Több mint 80 százalékkal szavaztak Čaputovára Rárósmúlyadon /87,5/ és Galábocson /81,0/, hetven százaléknál is többen Csábon /77,2/, Ipolyhídvégen /73,3/, Csalárban /72,8/, Óvárban /72,3/, Sirakon /71,1/. Jóval 60 százalék felett Zsélyben /69,8/, Ipolyszécsénykén /69,6/, Terbegecen /68,8/, Nagycsalomján /68,3/, Kőkesziben /68,1/, Szelényben /67,3/. Továbbá 60 százalék felett volt még Lukanényén /65,7/, Ipolybalogon /63,3/, Ipolynyéken /62,4/, Kóváron /62,1/, Szlovágyarmaton /61,7/, Ipolykeszin /60,7/, Bussán /60,3/. Az „ötvenesek“ kategóriájában végzett Inám, Kelenye /58,1-58,1/, Bátorfalu /57,0/, Ipolynagyfalu /56,7/, Leszenye /56,2/, Dacsókeszi /54,2/, Ipolykér /50,7/, míg a maradék községekben Čaputovára negyvennél nagyobb százalékarányban voksoltak Ipolyharasztiban /48,8/, Gyürkiben /48,6/, Felsőzellőben /48,2/ Apátújfaluban /47,3/, Szécsénykovácsiban /42,8/.

Érthető, hogy régióink szlovák településein a magyarokénál nagyobb érdeklődés mutatkozott a köztársaságielnök-választás iránt. Kevés kivételtől eltekintve 30-45 százalék között mozgott a részvételi arány, ennél csak Kiscsalomján /52,0/ és Suché Brezovón /50,0/ volt nagyobb. Legtöbb helyen Maroš Šefčovič tarolt, Zuzana Čaputová csak Kiskürtösön, Malé Stracinyban, Felsősztrégován, Kiszellőben és Tótkelecsényben /Slov. Kľačany/ szerezte meg a voksok többségét.

Érdemes egy pillantást vetni arra, hogy miként szerepeltek a vegyeslakta települések egyikében-másikában az ismertebb köztársaságielnök-jelöltek az első forduló során. Bugár Béla végzett az első helyen Apátújfaluban, Csalárban, Gyürkiben, Ipolyhídvégen, Ipolykérben, Inámban, Kóváron, Kelenyében, Sirakon, Terbegecen, míg Óvárban a második helyre került. Viszonylag jól szerepelt Marian Kotleba is, hiszen Bátorfaluban, Dacsókesziben Harasztiban, Kiscsalomján, Szelényben az élen végzett, Galábocson, Ipolyszécsénykén, Leszenyén és Szécsénykovácsiban Čaputová, míg Apátújfaluban és Ipolykérben Bugár utasította maga mögé a Mi Szlovákiánk Néppárt elnökét, aki egyébként a nemzetiségileg vegyes falvak nagy részében, sportnyelven szólva pontszerző helyeken, vagyis az első hat között szerepelt az választások első fordulójában.

B.Gy.

A telefon kapocs két ember között

Felvidéki Lelki Elsősegély Telefonszolgálat, a megértő magyar szó: már nincs egyedül a bajban! Ha bajban van, ha kétségbeesésben az anonimitás megőrzésével egy kívülálló személy segítségére van szüksége, hívja a Felvidéki Lelki Elsősegély Telefonszolgálatot!

A Szövetség a Közös Célokért (SZAKC) társulás Szlovákiában elsőként indított magyar nyelvű telefonos lelki elsősegély szolgáltatás 2016 őszén.

A SZAKC legfontosabb célja a két szlovákiai számon hívható megbízható és folytonos szolgáltatás biztosítása, mert a szolgálat küldetése az, hogy a segítségre szorulóknak biztonságot jelentsenek.

Éjjel-nappal, magyar nyelven fogadják a hívását!
0918 500 333 (Orange)
0904 500 338 (Telekom)
 A hívás nem emelt díjas.
 Megtárlanak bennünket a Facebookon is: Felvidéki Lelki Elsősegély Telefonszolgálat

MEGÉRTŐ MAGYAR SZÓ, NINCSEK EGYEDÜL A BAJBAN!

Megkérdeztük:

Ki hogyan látja az állami jelképekről elfogadott törvénymódosítást?

Közfelháborodást váltott ki a felvidéki magyarok többségében a szlovák parlament által március 27-én elfogadott törvénymódosítás, melynek értelmében ezentúl bírsághozható a magyar himnusz eléneklését azokon a sporteseményeken, rendezvényeken, megemlékezéseken, amelyeken nincs hivatalos magyar delegáció. A szlovák állami szimbólumokról szóló törvény módosítását öt SNS-es képviselő terjesztette a parlament elé. A módosítás lényege, hogy külföldi ország nemzeti himnuszát már nem csak lejátszani tilos /ha nincs ott az adott ország hivatalos delegációja/, hanem énekelni is. A május 15-én életbe lépő törvény megsértéséért, például a magyar himnusz elénekléséért büntetés szabható ki jogi személyekre /polgári társulásokra, községekre stb./ A 7 ezer euróig terjedő bírság kiszabásáról az illetékes járási hivatal dönthet, ha úgy látja jónak.

A parlamentben a 136 jelenlévő képviselőből 108-an támogatták, 25-en voltak ellene, hárman tartózkodtak. Ami felettébb meglepő, hogy a 13 fős hidas frakció honatyái közül kilencen /ebből hat magyar!/, igennel szavaztak, Katarína Cséfalvayová és Peter Kresák tartózkodott, Peter Antal és a műtét után lábadozó Bugár Béla nem volt jelen az ülésen. Simon Zsolt tartózkodott, az ellenzéki pártok közül az OĽaNO, a Sme ro-

dina és a Kotleba vezette ĽSNS is a kormánypártokkal együtt megszavazta a törvénymódosítást, a SaS jelenlévő képviselői viszont nemmel szavaztak.

A Most-Híd a közösségi hálón tette közzé, hogy a hibát mielőbb orvosolni szeretnék, a frakcióban pedig levonják a személyi konzekvenciákat.

A Felvidék.ma hírportálon arról olvashattunk, hogy Nagy Dávid, a Via Nova és az MKP jogásza szerint a törvény súlyosan sérti a szólásszabadság és a szabad véleménynyilvánítás jogát, nem beszélve az uniós tagállamok egyenlőségének elvéről. Az EU alkotmánya ugyanakkor azt is kimondja, hogy az egész unió, tehát mind a 28 tagállam területén valamennyi tagállam nyelve és szimbólumai hivatalosak, így a hirtelenjében összefércelt törvény egyszerűen sérti az EU alapelveit és nemzetközi jogi akadályokba ütközik.

A törvénymódosítással kapcsolatban két kérdéssel fordultunk az MKP és a Most-Híd járási elnökéhez, illetve egy-egy járási elnökségi tagjához, továbbá a Csemadok, a Palóc Társaság járási elnökéhez, valamint a járásunk MKP-s megyei képviselőjéhez. Az alábbiakban közöljük a felkérésre reagálók válaszait.

1. Önnek mi a vélemény arról, hogy a szlovák parlamentben 2019. március 27-én elfogadott jogszabály szerint 2019. május 15-től büntetendő annak a külföldi országnak a himnuszát /például a magyar himnusz/ elénekelni, amelynek a helyszínen nincs hivatalos küldöttsége?

2. Ön szerint mivel magyarázható, illetve egyáltalán megmagyarázható-e, hogy a szabálymódosítást a Most-Híd frakció jelenlévő képviselői közül hat magyar honatya is megszavazta?

törvénymódosítással kapcsolatos koalíciós tárgyalások, vagy ha úgy tetszik, politikai alkudozások hátterét, nem tudom, úgymond, mi „motiválta” a magyar honatyákat az igennel való szavazásra. Remélem, hogy csak emberi mulasztás történt, és figyelmetlenségük miatt adták áldásukat a törvény módosítására. Ezzel nemhogy csak jogos ellenérzéseket váltottak ki a szlovákiai magyarok többségében, de minimálisra csökkentették az időnként egyik meg másik oldalon is fel-felvillanó igényt a magyar-magyar összefogást illetően.

Hrubík Béla

Balik László, az MKP járási elnöke

1. Túl azon, hogy magam is felháborodtam ilyen törvény elfogadásán, nagyon bízom benne, ahogy hallgattam Bugár Béla, illetve olvastam egyik-másik most-hidas parlamenti képviselő nyilatkozatát, visszavonásra kerül a törvénymódosítás. Remélem, hogy Andrej Kiska köztársasági elnök megvétózza az asztalára kerülő jogszabályt, és annak parlamenti újratárgyalása számunkra elfogadható eredménnyel fog zárulni.

2. Erre a kérdésre válaszolva is a törvénymódosítást megszavazó hidas képviselők számomra nem teljesen meggyőző magyarázkodásaiból indulnék ki. Mivel nem ismerem a szóban forgó, a

1. Sajnálatosnak tartom, hogy az ifjú szlovák állam még mindig az ellenségképek keresésében találja meg az identitását. Az különösen elkésztő, hogy ezzel a kicsinyességgel éppen a jószomszédi kapcsolatokat ássa alá rövid távú, olcsó politikai haszonszerzés céljával. Szlovákia még mindig a szobrok, zászlók és a himnuszok ellen folytat háborút, nem pedig azok ellen, akik szétlopták és maffiaállammá züllesztették ezt az országot. Ideje lenne felébredni Csipkerózsika-álmukból, mert nagyon keserű lesz a kijózanodás. A magyar himnusz nem irányul senki ellen, Szlovákia polgárai ellen sem. Ez egy nép önkifejezése, viszonyulása a nemzetéhez, a sorsához, ez

a legbelső énje, és nem egy slágerdal, amit a DAC-meccsre írtak. Csak azt tudom kívánni szlovák polgártársaimnak, hogy egyszer érezzenek erre ők is rá. És akkor talán megértik, miért énekeljük olyan átélve és önmagunkhoz hűen a himnuszunkat.

2. Az ember sorsa, mint ahogyan a magyar nép sorsa is, sokszor idegen, nagyobb hatalmak kezében volt, de a jellemünk mindig a magunk kezében van. A Most-Híd megalakulása óta hol magyar, hol szlovák, hol polgári párt. Mindig, amire éppen szüksége van az adott választás előtt. Ez is a jellemüket mutatja. Igazi karakter. Miért lep meg ez valakit, hogy így viszonyulnak akár a saját nemzetük himnusza felé is, ha állításuk szerint hanyagságból vagy nem odafigyelésből is fakadt ez a döntés? De ha így van, akkor meg pláne megkérdendő, vajon hogyan végzik a munkájukat havi ötezer euróért, ha még arra sem képesek, hogy kétoldalmi írott anyagot megértsenek. Nos, itt kérdezhetjük meg, vajon kit és kik is képviselnek minket a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsában. Hibázni lehet, de ez egy olyan gyalázatos tett volt, amit csak a mandátumuk azonnali visszaadásával lehetne jóvátenni. De kik is jönnének a helyükbe? A választ mindenki válaszolja meg önmagában! Ez a szlovákiai magyar politizálás történetének legalja!!!!!!

Vízi József

1. 2019. március 27-én szerintem az alkotmányunkba, alap jogszabályunkba ütköző törvényt hagyott jóvá a szlovák parlament. Remélem, hogy az elnök úr visszautasítja, tehát nem írja alá ezt a jogszabályt, így sosem fog ez a szégyenletes rendelet törvényre emelkedni. (A jogszabály-módosítás leginkább a magyar kisebbséget érinti, ezért minket, szlovákiai magyarokat érint leginkább. Rendezvényeinken viszont szinte mindig van hivatalos küldöttség. A Szent vagy, Uram énekeskönyv 306-os száma alatt egyházi énekként, a magyarok nemzeti imájaként énekelni fogjuk, fogom, legyen a törvény bármilyen is.)

2. Nagyon nehezen magyarázható, hogy ilyen szabálmódosítás mellett hat Híd párti képviselő szavazzon, de szintén reményemet szeretném kifejezni, hogy hibájukat orvosolják, és a jövőben jobban odafigyelnek - a szlovák mondás szerint Dôveruj, ale preveruj! - azokra a beterveztésekre, melyek befolyásolják mindennapi életünket.

Balogh Gábor

1. Aki örökös hazugságban és törvénytelenységben él, az retteg az igazságtól, ezért a maga folytonosságában csak az ilyen fajta megoldásokban látja a kiutat. Ez így tart már száz éve, és ehhez mi is statisztálunk. Ez idő alatt nem tudtunk magunkból kivajúdni olyan, irányunkban elkötelezett vezető szellemi réteget, amely hathatósan értünk tevékenykedett volna. Ha voltak is próbálkozások, mi gyáván sosem álltunk ki teljesen mellettük, ezért ezekből egyre kevesebb lesz. A következők ismeretesek. Majd csak elfogyunk, és ez sem fog fájni senkinek. Csak a hasunk legyen tele. Veszített csatákkal háborút nem lehet nyerni. A mostani törvény is csak a kifárasztásunk és megfélemlítésünk egy része. A kiutat másfelé kellene keresni, ha még van hozzá erő, ember és kellő akarat. A helyes út kiválasztása után ne a gödrök foltozására koncentráljunk, hanem az úti cél elérésére.

2. A politikáról és a politikusokról sokféle szállóige kering, ezek döntő többségükben igazak is lehetnek, csak megfelelő táptalaj kell hozzá. Egyik ilyen az az ismert mondás, hogy Aki korpa közé keveredik... Olvasni is gyötrelmes a magyarázkodásokat, még akkor is, ha beismerjük, hogy mindannyian tévedhetünk. Csak hát ez nem tévedés volt. Egy itteni, magyarságunkat képviselő igaz politikusnak „gyanakvóbbnak” kellene lenni minden minket érintő törvény kapcsán. Ezt szám-talan eddigi eset bizonyítja. Ehhez még csak profi politikusnak sem kell lenni, mert ha azzá válunk, akkor előbb-utóbb bekövetkezhet a már idézett eset. Olvasott-e már valaki arról, hogy mit szól ehhez a szlovák elit társadalmi réteg? Háborog a felszín, hallgat a mély.

Április 12. - A Felvidékről kitelepítettek emléknapija

A SZÉTSZÓRT MAGYAROK KÖNYÖRGÉSE KILAKOLTATÁS IDEJÉN!...

Mint a havat, kavarja a tél hideg szele:
Úgy szórja szét a magyart a gonosz sors keze.
Kegyetlenül szerteszórja, összeveissza hányja.
Messze földre idegenbe, az Isten se bánja.
Mennek a gyászvonatok a zúzmarás téiben
Óh, Istenünk, mért nem könyörölsz a szegény magyar népen.

Forró sóhaj, sikoltozás, gyermekek sírása.
Hol vagy, Isten! Nem hat meg anyák hő imája?
Hagyod, hogy az ima, vétkért ártatlan szenvedjen.
Anyák szíve a megfagyott gyermekért remegjen.
Rohannak a bús vonatok fájdalmas tanyáin.
Mi a végcél? Hol fogunk majd nyugalmat találni.
Ha lombfát ültetnek az idegen földbe.
Nem sarjad életre, meg van az már öle.
Hiába a föld kövérebb, s habár milyen dús is.
Visszavágyik ősi földbe, és elhervad itt mégis.
Hideg havas téiben mennek a vonatok.
Szenvednek és sírnak a szegény magyarok.
Hiába bűnhődünk, jövődöt és multat.
E világon nincsen nálunk nyomorultabb.
Van vétkünk, az igaz! Nagyon nagy a vétkünk...
Nem tartjuk testvérnek saját magyar vérünk.
Egyik magyar a másiknak a szemét kívágná.
Ilyen cédár népet az Isten hogy is szánna.
Jó... Istenünk! könyörülj!! Vess már véget ennek.
Ne minket szánj, nézd azt, hogy szenved a gyermek.
Könyörögve kérünk, szánj meg végre minket.

Írta egy elűzött magyar testvérünk!!! 1947. IV. 19-én

A vers szerzője ismeretlen, ám ő is a Csehszlovákia deportált magyarok közé tartozott. A népi eredetű kitelepítési versek egyike, amelyek a Magyar Jeremiád - Visszaemlékezések, versek, dokumentumok a deportálásról és a kitelepítésről, 1946-1948 című, 1995-ben megjelent gyűjteményben jelentek meg.

Mire várunk még?

Bosszant ez az új szlovákiai törvény, de még jobban az, hogy mi, magyarok még fel se szólalunk ellene.

Talán még mindig nem volt elég? Még kell, hogy jobban ellehetetlenítsenek bennünket? Talán várunk arra, hogy majd az üzletben vagy az utcán nem fogunk magyarul megszólalni (amit már sajnos ma is több mellveregető magyar ismerősöm gyakorol) mert ez a többségi nemzetnek nem tetszik? S közben a MKP járási irodától sorra kapjuk az illedelmes leveleket, amelyben kérik, hogy a kedves elnökeink tartsák már meg végre az évváró gyűlést, és ezzel az éves tevékenység a falvainkban letelt. Álljunk meg és kapjunk észbe, mert így egyenesen csak tönkre lehet menni, de én nem akarok tönkre menni és főleg nem akarom, hogy itt, az Ipoly jobb partján

nyom se maradjon utánuk, kik egy évezreden át törökkel, tatárral, labanccal, oroszral meg kommunistával szemben védtük azt, ami a mienk.

Ebben a modern, demokratikusnak csúfolt Európában a gyűlölködő és minden becsületet nélkülöző Beneš önkényessége szerint vagyunk mi még mindig háborús bűnösök, nem lehetünk szabad világpolgárok, mert azt az ellenünk meghozott törvény tiltja, hogy kettős állampolgárságunk legyen, s most már nem énekelhetjük a nemzeti imánkat sem, mert egy elvadult sovíniszta SNS-es futballszurkolónak ez nem tetszik, és erre nyomban törvényt is hoznak. Ez a modern liberális Európa meg közben csak papol az őshonos kisebbségekről, de nem tesz semmit a nemzetek igazi békés együttélése érdekében. Ez észbontó.

Katolikus hívő létemre ki kell hogy

mondjam, papjaink és püspökeink idáig is igyekeztek visszanyomni a mi anyanyelvű istentiszteleiteinket, hát most már törvény is van arra, hogy a mi nemzeti fohásunk az Istenhez a mi őseink által emelt templomban nem hangozhat el. Ez mind a keresztény szeretet, a demokrácia és a modern európaiság nevében.

Kedves magyar honfitársaim és barátaim, ne hagyjuk annyiban. Énekeljük minden alkalommal a Himnusz, a Szózatot, a Boldogasszony anyánk... éneket. Tartsuk meg ünnepeinket, zárándokoljunk el Alsóbodokra, Esterházy János sírházhoz, fejezzük ki és éljük meg magyarságunkat. Úgy elszántan, büszkén, boldogan, s azt a kincset, amit őseinktől kaptunk, feltétlen adjuk át utódainknak.

Szklabonya, 2019. április 3-án

Böhm András

Magyar Örökség Díj Pásztor Bélának

A Magyar Tudományos Akadémia díszterme volt a helyszíne március 23-án az idei első díjátadó ünnepségnek, melynek első kitüntetettje **Pásztor Béla**,

Veresegyház polgármestere, Ipolybalog szülőtte és díszpolgára volt. A Magyar Örökség Díjat a magyar közélet egyedülálló, szinte megfellehetetlen jelenségeként kapta. Munkásságát Zongor Gábor önkormányzati szakértő méltatta. A díjazottat köszöntő műsorban fellépett Lőrincz Sarolta Aranka Ipolybalogról és a veresegyházi asszonykórus. Ipolybalogot a Bálint Péter polgármester által vezetett négytagú küldöttség képviselte. A kitüntetettek bekerültek a Magyarság Aranykönyvébe.

Ez az arany bizony fénylik!

Az idei március tizenötödikei nemzeti emlékűnnepen Áder János, a Magyar Köztársaság elnöke Magyar Arany Érdemkeresztet adományozott a hetvenhat esztendeje Rárósmúlyadon született, ma Helenbáb élő **M. Nagy László** fotográfusnak a szlovákiai magyarság kulturális öröksége megőrzését szolgáló művészi munkája elismeréseként. A kitüntetést a pozsonyi díjátadó ünnepségen vehette át a kitüntetett.

Mindkettőjüknek szívből gratulál a szerkesztőség!

Besztercebánya megye Külkapcsolati Bizottságának és Osztályának kihelyezett ülése Balassagyarmaton

Március 14-én Jámbor László MKP-s megyei képviselő vezetésével a balassagyarmati Városházán ülésezett Besztercebánya Megyei Külkapcsolati Bizottsága és Osztálya, erősítendő a két megye közötti kapcsolatot.

Az esemény vendéglátója Medvác Lajos polgármester úr volt, az ülést a bizottság tagjain és az osztály munkatársain kívül jelenlétével megtisztelte Skuczi Nándor, a Nógrád Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöke, dr. Egyedné Baránek Ruzsenka a Magyarországi Szlovákok Szövetségének elnöke és a Nógrád Megyei Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat alelnöke, valamint Fabulyáné Gulácsi Hilda a magyarországi szlovák ajkú evangélikus gyülekezet lelkipásztora. A lelkes aszszony az ülés elején Isten áldását kérte a tanácskozára és a résztvevőkre.

Medvác Lajos polgármester úr köszöntőjében üdvözölte a vendégeket, majd röviden beszámolt a kétoldalú pályázatokról, az Ipolyhoz köthető közös árvízvédelmi és vízitúraprojektekről, valamint a folyón átívelő két új híd terveiről. Bizakodását fejezte ki az ügyben, hogy egyre erősödni fog a két megye és a két nép közötti kapcsolat, aminek ez az ülés is fontos állomása.

Skuczi Nándor elnök úr is köszöntötte a kihelyezett ülés résztvevőit, külön méltatta Ján Luntert, a Besztercebánya Megyei Önkormányzat elnökét, akivel januárban aláírták a két megye együttműködéséről szóló nyilatkozatot. Ennek keretében már január közepén el is indult a Salgótarjáni 4 Besztercebánya megyei sícentrummal összekötő hétfélig buszjá-

rat. Nyitottságát fejezte ki minden pozitív kezdeményezés iránt, ami előmozdítja a két megye gazdasági közeledését, fejlődését és a kétoldalú kapcsolatok erősítését. Kiemelte a már nyertes közös pályázatokat, megismételve az új hidak jelentőségét, valamint a Hatvan - Pásztó - Salgótarján - Fülek tengelyű munkaerőmobilitást elősegítő projektet. Nagyon fontosnak nevezte a határon átnyúló infrastrukturális fejlesztéseket mind a közúti, mind a vasúti viszonylatokban, kiemelte, hogy a Budapest-Pozsony, illetve Budapest-Kassa irányú fejlesztések mellett itt, a középső régióban is 21. századi közlekedési kapcsolatoknak kell kialakulniuk. Végezetül hangsúlyozta az 1000 éves közös történelmet, ami szerint sokkal közelebb tudja hozni a szlovákokat és magyarokat, mint ahogy azt mostanában tapasztalhatjuk.

Agócs Attila, Fülek polgármestere beszámolt az előző nap Budapesten, a Külgazdasági és Külügyminisztériumban lezajlott, a környékét érintő infrastrukturális fejlesztésekkel kapcsolatos tárgyalásairól. Mint elmondta, a pályázatok tulajdonképpen területi foglalkoztatási akciótervek, amelyek egységes keretben kezelik a kétoldalú képzési, oktatási, vállalkozástámogatási és infrastrukturális fejlesztéseket. Szóba került az egykori Ipoly-völgyi vasút újra végig járhatóvá tétele Csatától Ipolyságon, Drégelypalánkon, Balassagyarmaton és Ipolytarnócon át egészen Losoncig, valamint a Somoskőújfalu-Fülek közötti vasúti forgalom újraindítása, akár egy Salgótarjáni Füleken át Miskolccal összekötő viszonylat létrehozásával. Ezekkel kapcsolatban

most kezdődik a megvalósíthatósági tanulmányok elkészítése, remélhetőleg néhány éven belül elindulhatnak ezek a fejlesztések is.

Jámbor László megköszönte a beszámolókat, és megemlítette, hogy épp a napokban volt a kétoldalú Nógrádi Folklorfesztivál előkészítő megbeszélése, ahol mindkét fél hitet tett a fesztivál megújítása és kibővítése mellett.

Az ülésen dr. Egyedné Baránek Ruzsenka és Fabulyáné Gulácsi Hilda beszámolt a magyarországi szlovákság helyzetéről, lehetőségeiről, hitéletéről és a magyarországi, messze tájon unikális nemzetiségi önkormányzati rendszerről.

A formális részt közös ebéd követte a balassagyarmati Svejks Étteremben, ahol a szlovák képviselők és önkormányzati dolgozók megtapasztalhatták a szíves magyar vendéglátást, és kiváló gasztronómiai élményben lehetett részüik. Csak halkan jegyezzem meg, hogy ez a tapasztalat szerény véleményem szerint legalább annyit használt a magyarok iránti pozitívabb hozzáállás kialakulásához, mint amennyit a szíves szavak tettek a városházán.

Úgy tűnik, hogy lassan tényleg valósággá válik az, hogy térségünkben időről időre a szlovák-magyar kétoldalú regionális kapcsolatok erősítéséről számolhatunk be, ami ilyen Himnusz-törvényekkel terhelt időszakban különösen üdítően hat. Sok erőt és józanságot kívánunk mindkét országnak és mindkét megye döntéshozóinak, hogy semmi ne tántoríthassa el őket a valóban egymás megbecsülésén nyugvó közös fejlesztések előmozdításától!

Farkas Márton, Petőfi-ösztöndíjas

Lezajlott a Tompa Mihály Országos Verseny elődöntője Tornalján

2019. március 2-én került sor a Tompa Mihály Országos Verseny elődöntőjére Tornalján. Az országos elődöntőn 4 járás (Nagykürtös, Nagyrőce, Rimaszombat, Tornalja) legjobb előadói mutatkoztak be. A Nagykürtösi járást az alapiskolások kategóriájában 6 diák képviselte, akik ezüst-, ill. bronzsávos besorolást érdemeltek ki a szakavatott zsűritől. Az idei évben az V. kategóriában is érdekelt volt járásunk, hisz az ipolykeszi **Cibul'a Katalin**, aki alap- és középiskolás éveiben rendszeres résztvevője, sőt 2003-ban az országos döntő 1. helyezettje is volt ennek a versenynek, az idén ismét bejelentkezett a seregszemlére. A felnőttek kategóriájában indulva kapott **arany sávos** besorolást és elismerést a zsűritől, így a rimaszombati országos döntőben is ott lesz majd. A VI., azaz az énekelt versek kategóriájában szintén volt képviselője a Nagykürtösi járásnak, mégpedig a **Red Lips együttes** révén, amely alap- és középiskolás fiatalokból állt össze. A tagok: **Böjtös Natália** és **Hlavács Réka** (ének), **Velebný Réka** (zongora), **Csáky Máté** (hegedű), **Kuzma Dávid** (akusztikus gitár), **Molnár Ákos** (dob) és **Nagy Bálint** (elektromos gitár). Az együttes „**lelke**” az ipolybalogi **Csáky Máté**, aki szervez, intéz, verset választ és zenét szerez a többiekkel, hegedűn játszik, lelkesít és aktivizál. Tőle tudtuk meg, hogy a formáció tulajdonképpen a verseny miatt alakult meg, az intenzív próbák pedig az utolsó két hétben zajlottak csupán. Az együttes a kiírás szerint két megzenésített verssel nevezett, mégpedig a Qualiton együttesből ismert Lukács Imre: Szerelemről ábrándozva (a szerző megzenésítésében), illetve Petőfi Sándor: Reszket a bokor, mert... c költeményének feldolgozásával, amelyet a zenekar tagjai önállóan zenésítettek meg. Bár a csapatból többen is hosszú évek óta zenélnek, ebben a felállásban ez volt az első közös színpadi szereplésük. S hogy ez milyen jól sikerült, mutatja az arany minősítés is, amelyet kiérdemeltek, illetve a zsűritagok külön szóbeli dicsérete, biztatása. Természetesen hasznos tanácsokat is kaptak, amelyeket igyekeznek beépíteni a produkciójukba, hogy a rimaszombati döntőben még jobb legyen az előadásuk. Az együttes tervei között szerepel több dal megtanulása, megzenésítése, bár a próbák egyeztetése nem egyszerű, hisz több településről vannak a tagok és több iskola diákjai. Ami azonban közös bennük, az a zene szeretete. S bár Máté még csak másodikos gimnazista, már komoly előadóművészi tapasztalatokkal rendelkezik a vers- és prózamondás, mesemondás, kóruséneklés, népzene, néptánc területén. Profizmusára és alaposágára utal, hogy nem feledkezett el megemlíteni, ill. megköszönni az ipolybalogi alapiskola igazgatójának, Molnár Barnabásnak a segítségét, akinek köszönhetően az alapiskolában próbálhat a csapat, valamint Bálint Péter polgármester úr támogatását, aki egyebek közt az utazásukat fedezte és természetesen szüleiknek azt, hogy mindebben támogatják őket. Mi pedig, akik hallgatjuk, látjuk és élvezzük előadásukat, a fiatalok előtt emelhetünk kalapot, hisz ők kevéske szabadidejüket áldozzák erre a tevékenységre, a kultúra művelésére, mások szórakoztatására, s láthatóan ebben még kedvüket is lelik. Köszönet nekik!

-ná-

Óvodások találkozója

2019. március 22-én immáron 3. alkalommal került megszervezésre az Óvodások Találkozója az Ipolybalogi Ipolyi Arnold Alapiskolában. A környékbeli óvodák közül Ipolybalog, Inám, Keszi és Kelenye óvodásai látogattak el az eseményre.

A napot az alapiskola és a művészeti iskola tanulóinak műsora nyitotta meg, ahol játékos, mesés, táncos, komoly műfajokkal találkozhattak az óvodások. A tapsokból ítélve nagyon tetszett a műsor a jelenlévőknek. Majd tízóraival vártuk a gyerekeket, a szülőket pedig kisebb megvendéglésre invitáltuk az Ipolyi Arnold-terembe, ahol az igazgató úr bemutatta az iskolánkat. Folytatásként a gyerekek ugráló-várazhattak, rajzolhattak, színezhettek, feladatokat oldhattak meg játékosan, mesét nézhettek, és a Virrantó játékbuszban játszhattak. Ezt a csodálatos napot közös ebéddel zártuk, ahol a szülőket a gyermekeikkel és a pedagógusokkal szívesen láttunk. Majd a gyerekek egy kisebb emléksomaggal térhettek haza.

Ez a nap nem jöhetett volna létre, ha nincs a szülői szövetség és a jó viszony az iskola pedagógusaival. Köszönet a diákoknak és a felkészítő pedagógusoknak a nagyszerű műsorokért, az SZSZ-tagoknak az előkészületekben való segítségért, a szakácsnőknek az ebédért és nem utolsósorban a 9.-es tanulóknak a kicsikkel való foglalkozásért jár nagy köszönet.

Nedel'a Timea

Járási március 15-ei ünnepély Ipolynyéken

Idén Ipolynyéken került megrendezésre a Nagykürtösi járás központi március 15-ei ünnepélye, amelyen az 1848/49-es magyar forradalom és szabadságharc hőseiről emlékeztünk meg.

Az 1848-as magyar forradalom kitörésének 171. évfordulóján rendezett járási ünnepség a Szent István-templomban ünnepi szentmisével kezdődött, amit a helyi lelkiatya távollétében György Ferenc ipolybalogi plébános tartott.

Az ünnepély a szentmisét követően a temetőben folytatódott. Az érkezőket Száraz Márk nagykeri klarinétos fogadta muzsikaszóval. Gyurász Ágnes, az alapiskola 8. osztályos diákjának szavalata után a helyi önkormányzat, a járási és helyi Csemadok, valamint a járás politikai, kulturális és civil szervezetei sorra helyezték el a megemlékezés koszo-

rút Pajor István, ipolynyéki születésű 1848/49-es honvéd főhadnagy, valamint Hont vármegyei aljegyző emléktáblájánál, illetve a nagyenyedi származású, Ipolynyéken elhunyt Sáska Sándor honvédhadnagy sírjánál. A koszorúzást az ipolynyéki hagyományörző énekcsoport zárta a Kossuth-nóta elénekklésével.

A temetőből a kultúrházba vonult át a nagyerdemű, ahol ünnepi műsor követ-

kezett. A Szózat elénekklése után a kultúrház nagytermét színültig megtöltötte vendégeket Baksa Krisztián, Ipolynyék polgármestere köszöntötte. A fellépőket Balík Judit, a helyi színjátszó csoport vezetője konferálta be. Matok Alexandra 9. osztályos diák szavalata után ismét Száraz Márk klarinétmuzsikáját és énekét hallhattuk. Az ünnepi beszédet Hrubik Béla korábbi ipolynyéki polgármester tartotta. Beszédét márciusi lapszámunk címodalán olvashatták. A szónok után Farkas Márton két Ipoly menti '48-as nótát énekelt el a 100 éve Kétybodonban született Pál István, az utolsó nógrádi dudás dalai közül. Az alapiskola irodalmi, zenés, vetítéssel tarkított műsorát az ipolynyéki hagyományörző énekcsoport '48-as, katonás dalsokra és Híves

Boglárka szép éneke követte, majd a program zárásaként a Lukanényei Cite-razenekar fergeteges muzsikáját élvezhette a publikum. A zárszót Balogh Gábor, a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának elnöke mondta, majd a Himnusz elénekklésével fejeződött be az ünnepség.

A hivatalos program végétével a szervezők, több helyi borászat támogatásával, megvendégelték az ünnepély résztvevőit, majd a finom ipolynyéki borok mellé több hangszer is előkerült, így a nagy közös éneklés még hosszasan marasztalta a vendégsereget. Felemelő érzés volt ezen az ízig-vérig magyar ünnepen jelen lenni! Köszönet mindenkinek, aki hozzájárult, hogy ilyen lélekemelő megemlékezés legyen március 15-én Ipolynyéken.

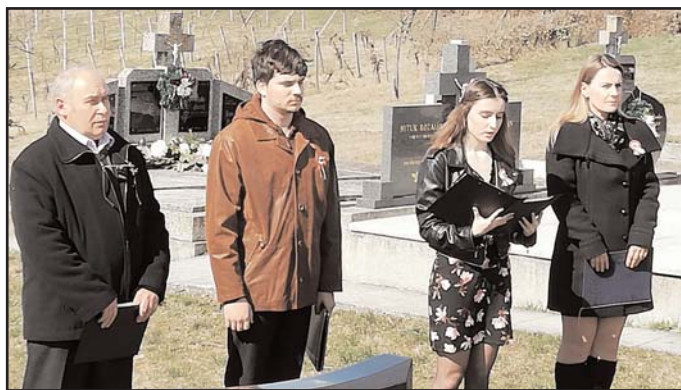
Farkas Márton, Petőfi-ösztöndíjas

Március idusának köszöntése Inámban

Inámban 2019. március 17-én került sor az 1948-49-es forradalom és szabadságharc 171. évfordulójának ünnepi köszöntésére a temetőben, a honvédsírnál. A megemlékezésre az istentisztelet után került sor, amikor is valamennyien kivonultunk a honvédsírhoz, ahol az ünnepség zajlott.

Lélekemelő megemlékezés volt, mely a forradalom első napjának, március 15-nek fényéről, ragyogásáról, az emberek lelkesedéséről, de egyben gyászáról is szólt. Emlékeztünk nemcsak a hősekre, a bátrakra, a zászlóvivőkre, a harsogó vivátra, hanem a kegyetlen bosszú áldozataira, a hősi halottak ezreire, a menekülésre kényszerülőkre, az akasztottakra, kivégzettekre és a megaláztatottakra is. A gyász hosszan tartó csendjére, a félelemre, a veszteségre. De átértéztük az ünnep örömet, fájdalmát és mindannyiunk jövőjét is.

A jelenlevők valamennyien kitűzték kabátjukra az együvé tartozás jelképét, a piros-fehér-zöld kokárdát. A megemlékezésen emlékbeszédet mondott Volkovics Gyula alpolgármester. Szavallatot hallhattunk Rusnák Rebeka, valamint Jánoska Mátyás tolmácsolásában.

Ezután az Inámi Önkormányzat és a helyi társadalmi szervezetek képviselői elhelyezték a megemlékezés virágait Nagy Tamás honvéd sírján, majd a jelenlevők közösen elénekelték a Kossuth-indulót.

Március idusának köszöntése az Inámi Önkormányzat és a Csemadok Inámi Alapszervezetének rendezésében valósult meg.

Nagy Mária

HOL SÍRJAINK DOMBORULNAK, UNOKÁINK LEBORULNAK, ÉS ÁLDÓ IMÁDSÁG MELLETT MONDJÁK EL SZENT NEVEINKET...

-írta 1848 márciusában Petőfi Sándor a Nemzeti dalban.

De a mai rohanó világban vajon mennyire tartják fontosnak az emberek, hogy megemlékezzenek a forradalom és szabadságharc hőseiről?

1848. március 15-e az a nap, amelyre minden magyar, itthon vagy határon túl, büszke. Büszke is lehet, mert a márciusi ifjak példaértékű cselekedetet hajtottak végre, amikor szembeálltak az elnyomó hatalommal, és nem félve a megtorlástól, a legkeményebb fegyverrel, a tiszta szavak erejével indultak harcba. Ez a nap erőt ad arra, hogy minden évben higgyünk magunkban, és hogy legyünk büszkék magyarságunkra.

Ezért mi, bussaiak is fontosnak tartjuk a megemlékezést. Büszkének kell lennünk elődeinkre, akik nem hagyták magukat, és bátran feláldozták életüket a szabadságért.

Mi szimbolikusan emlékeztünk a falusi kopjafa előtt. Ünnepi beszéd, egy szép vers, ének, koszorúzás, gyertyagyújtás, magyar himnusz és a zárszó.

Íme a zárszó: Mit kíván a magyar nemzet?

Legyen béke, szabadság és egyetértés....

Mindannyian ezt szeretnénk.

Bombor Ivett, Bussa

Csalárban is megemlékeztünk az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 171. évfordulójáról. Az ünnepi beszédet Csalár polgármestere, Ádám Béla tartotta meg. Következett a kultúrprogram Sasvári Krisztinka verses előadásában. Farkas Sándor helytörténész megemlékezett Madách Pálról, aki az 1848/49-es forradalom idején Kossuth Lajos futára volt, és a menyasszonya, Prónay Emma Csalárban született 1829-ben. A program egy másik résztvevőről, Komjáthy Anzelmről is szólt, aki az 1848/49-es években Csalárban lakott, és naplójából részleteket ismertetett Kis Judit, a Csemadok Csalári Alapszervezetének tagja. Az ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget.

Farkas Sándor

Hagyományosan ünnepelve, megemlékezéssel töltöttük nemzeti ünnepünket az **Ipolyi Arnold Alapiskolában**. A magyar himnusz, Molnár Barnabás igazgató úr ünnepi beszéde, majd a tanulók irodalmi összeállítás, az iskola énekkarának fellépése és a vetített képes összefoglaló után Farkas Márton Petőfi-ösztöndíjas tartott néptáncoktatást az alsó tagozatosoknak, illetve történelmi összefoglalóval elegyített népdaltanítást a felső tagozatos diákoknak. Emellett mindkét tagozat megkoszorúzta a temetőben található kopjafát, ahol György Ferenc lelkiatya emlékezett az elesett hősekre, majd közös imával zártuk a megemlékezést.

-ná-

Ipolyszécsénykén március 17-én, a vasárnapi szentmise után hagyományosan az 1848/49-es magyar szabadságharc tiszteletére állított kopjafánál tartották az ünnepi megemlékezést.

A Rózsaszírom éneklőcsoport Kossuth-nótákat énekelt, ezenkívül két vers is elhangzott Oroszlány Bianka és Natália előadásában. A kultúrprogram után a helyi Csemadok és MKP képviselői elhelyezték koszorúikat, ezzel tisztelegve az elesett hősek emléke előtt.

A Himnusz eléneklése után még elmondtunk egy rövid imát az elesett hősekért.

KÉ

Megemlékezés az 1848-49-es magyar forradalom és szabadságharcról Ipolyhídvégen

Nemzeti ünnepünk alkalmával az ipolyhídvégi magyar közösség 2019. március 17-én, vasárnap a szentmise után a templom előtti téren felállított kopjafánál gyűlt össze, hogy megemlékezzen a magyar nemzet legmeghatározóbb eseményéről, az 1848-49-es forradalomról és szabadságharcról.

Az ünnepi megemlékezés a „Magyar

vagyok“ c. Petőfi-verssel vette kezdetét, amelyet Kovács Bettina tolmácsolt a hallgatóságnak. Ezt követően Ipolyhídvég polgármestere, Lestyánszky Viktor köszöntötte a jelenlévőket. Beszédében utalt a magyar nemzeti szimbólumok és jelképek fontosságára, amelyek összetartó és közösségerősítő üzenetet hordoznak az itt élő magyarság körében. Ezt követően a Szivárvány Asszonykórus Bródy János „Ha én rózsza volnék“ c. örökzöld szerzeményét harmonika-kísérettel adta elő.

Az ünnepi szónok Drégelypalánk plébánosa, Lutheránus Péter atya volt, aki többek között az anyaországon kívül élő magyar közösség összetartó erejét, a gyökerekhez való ragaszkodásukat méltatta, amely példaértékű a honi magyarok számára is.

Celeng József tárogatójátéka alatt a helyi önkormányzat, a Csemadok és az MKP képviselői elhelyezték koszorúikat a kopjafánál.

A megemlékezés a magyar himnusz eléneklésével ért véget.

-czm-

Március 15. Ipolybalogon

Az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc megünneplése járásunkban egyre jobban hagyománnyá válik, egyre több helyen vállalják a nyilvános megünneplést, ezért a felkért szónokok és hivatalos vendégek is nagy bajban vannak felkérésük, meghívásuk teljesítésében. A csúszások miatt lehetetlen egy-két napon belül az ünnepséget megtartani, ezért ez egy hétig is elhúzódhat. Ezek a gondok az ünnepség jelentőségét csak hatványozzák. Ennek okán került sor Ipolybalogon is a megemlékezés előrehozatalára, amelyet március 10-én, vasárnap tartottunk a sírkertben álló kopjafánál. Az ünnepi szónok Csáky Pál, EU-s parlamenti képviselő, községünk díszpolgára volt, immár sokadszor. A kultúrműsort a Csemadok alapszervezet csoportja, a Bukréta és a Szent Korona Kórus tagjai adták. Az emlékezés koszorúit a Csemadok, az MKP és a község képviselői helyezték el.

Óváron is megtartották hagyományosan az ünnepséget a falu közepén lévő emlékhelynél. A helyi iskolások és felnőttek által előadott kultúrműsor, a polgármester ünnepi köszöntője és a szép számban megjelent környékbeli képviselvek koszorúinak elhelyezése után a kultúrházban ünnepi vendéglátásra és beszélgetésre került sor.

Zsélyben a megfelelő emlékhely hiányában a helyi vendéglő tágas termében emlékeztek meg a forradalomról és szabadságharcról. A községben magyar iskola nem lévén, a magyarul is beszélő gyermekeket kérték fel a kultúrműsoron való szereplésre, amit nagyon lelkesen elő is adtak. A felnőttek szereplése is sikeres volt, a hallgatóság is bekapcsolódott az éneklésbe. Az elhangzott ünnepi beszéd nem csak a múltból, hanem a jelenről és a jövőről is szólt.

Nagyon tanulságos volt, és bizakodó érzéssel töltötte el a jelenlévőket. Dicséretes volt az a lelkesedés, amellyel a szervezők az ünnepre készültek, az érdeklődők jelenléte és aktív magatartásuk a közös ünneplésben.

Tudomásunk szerint még a következő községekben emlékeztek meg nemzeti ünnepünkről: Csáb, Lukanénye

Balogh G

Ipolyvarbón is megtartották a hagyományokhoz híven a Kistérségi Nemzeti Ünnepet, amely szentmisével kezdődött, majd ünnepi műsorral folytatódott a kultúrházban, melyen közreműködtek az alapiskola diákjai, Agócs Sándor tárogatóművész, a Csicsókák táncsoport és a Tormay Cecile Irodalmi és Történelmi Társaság. Megnyitó beszédet Fagyas Marcel, a község polgármestere mondott, az ünnepi köszöntőt Rigó Konrád, a Szlovák Köztársaság kulturális államtitkára tartotta. Nem maradt el a fáklyás felvonulás sem az 1848-as emlékműhöz, ahol megtörtént a koszorúzás, és felhangzottak a Kossuth-nóták is. Az ünnepség szép számú részvétel mellett zajlott.

„A magyar sorsot vállalni súlyos feladat, de vállalja mindenki büszke öntudattal.“

Nagycsalomján ez a felirat olvasható gróf Esterházy János emlékoszlopán, amely előtt 2012 óta minden márciusban megemlékezünk a mártírhaltalt halt politikusról. Az idén március 10-én került erre sor. A szentmise végén lelkiatyánk, Hutár Márk szólt röviden a sokat szenvedett és elveihez haláláig hű maradt ember életútjáról. Megemlítette, hogy elindították boldoggá avatását, ami, reméljük, elősegíti jogi rehabilitálását is. Az itt élő magyarságnak napi szinten hirdetnie kell azt az értékrendet, melyet Esterházy vallott, amelyért élt, és kész volt meghalni is. A templom előtti parkban álló emlékoszlop megkoszorúzása után a Himnusz elénekülésével zártuk rövid ünnepszünköt.

Rá egy hétre, március 17-én emlékeztünk meg az 1948-49-es magyar szabadságharcról. Kicsi csapatunk közösen vonult a kultúrház elől a Pusztatemplomhoz, ahol Bolgár Gábor síremlékénél tisztelegtünk a szabadságharcban elesettek előtt. Ő a

honti nemzetőrség parancsnokaként vett részt a harcokban. Ünnepi beszédet falunk polgármestere, Pásztor Roman mondott, Balázs Sárka, az ipolybalogi alapiskola tanulójának szavalata és a koszorúk elhelyezése után itt is a magyar himnusz hangzott el megemlékezésünk befejezéséeként. Külön köszönet illeti Híves István tanár urat, aki elfogadva meghívásunkat, klarinétjátékával végigkísérte műsorunkat, és igazán ünnepi hangulatot varázsolt.

V.Zs.

Virrantó, ez a fantázianeve a Kárpát-medence első mobil játszóházának, amelyet a Nagyürtösi járás magyar óvodásai és alapiskolásai is megismerhettek március 18. és 22. között.

Idestova több mint 3 éve, a 2016. januári kezdetektől vagyok tagja a Virrantó Játszóbusz csapatának. A Kárpát-medence legeldugottabb magyar szegleteiben, több mint 100 helyszínen, a kárpátaljai Aknaszlatinától az erdélyi Nagymohán át a délvideki Maradéig tartottunk ezalatt internet- és kutymentes, kreativitást fejlesztő, kézműves, csapatépítő, illetve a magam részéről néptáncos-énekes foglalkozásokat. Arról, hogy újdonsült petőfisként a Nagyürtösi járásba is megszervezem a Virrantó foglalkozásait, már az ősszel szó került, de végül csak most márciusban vált valósággá a dolog.

Virrantó Játszóbusz a Nagyürtösi járásban

Március 18. és 22. között Ipolyvarbótól Ipolybalogig szinte minden magyar óvodába és alapiskolába járó gyerekkel volt szerencsénk találkozni, több mint 350 gyerek vett részt foglalkozásainkon.

A Játszóbusz egy 50 fős nagy turistabusz átalakításával jött létre, a székek nagy részét kisdék, helyettük egy nagy játéktér jött létre a busz közepén. Elöl és

hátról egy-egy asztal köré, székekre le lehet ülni, ott különféle stratégiai, pénzügyi vagy más táblás játékokat lehet játszani. A buszban rengeteg készség- és képességfejlesztő játék található a mágneses építőtől a különféle társasjátékokon át az egyszerű kézműveskellékekig. Mivel tanítási időben voltunk szinte min-

denütt, foglalkozásaink itt a járásban, de másutt is jellemzően úgy néztek ki, hogy egy tanóra hosszúságú volt a játék a buszban egy csoport (maximum 25 gyerek) részére, egy másik csoportnak pedig én tartottam egyszerű felvidéki, moldvai és dunántúli táncokból és énekekből egy néptáncos-énekes órát az iskola, óvoda egyik termében. Délutáni, hétvégi, szünidei foglalkozások esetén - amit jelen esetben csak a nyéki ovisoknak tartottunk - hosszabb idő is rendelkezésre áll a buszban lévő játékok kipróbálására, vagy akár szabadterei játékokra, hosszabb kézműves-foglalkozásra is, mint amilyen az agyagozás. Volt rá már példa, hogy nyári gyerektábor egész hetében tartottunk foglalkozásokat Erdélyben, azt is rendkívül gazdag tartalommal tudtuk megtölteni.

Folytatás a 12. oldalon

MÁRCIUS, A KÖNYV HÓNAPJA

Valamikor sok évvel vagy inkább évtizedekkel ezelőtt nem létezett iskola, könyvtár, falu, város, ahol ebben a hónapban ne került volna sor legalább egy könyvbemutatóra vagy író-olvasó találkozóra. Sajnos mostanra oda jutottunk, hogy igen nagyot csökkent a könyvek iránti érdeklődés. (Ezt, mint könyvtáros, nyugodt lelkiismerettel ki merem jelenteni.) NAGYCSALOMJÁN a Csemadok alapszervezete az idén már másodszor határozta el, hogy a csekély érdeklődés ellenére is

megkísérli összehozni az írókat az olvasókkal. Erre március 23-án került sor, mikor

is Antolov Pavel, Nagycsalomján élő történelemtanár és helytörténész mutatta be a „Nógrád festője” című, két nyelven

(magyar-szlovák) íródott kötetet. A könyv az Alsóesztergályon (Dolné Strháre) született, korának elismert festőjéről, Kubányi Lajosról és munkásságáról szól. Társszerzőként besegített Dominik Antolov, Ján Labát és Liptay Péter, a festő Magyarországon élő dédunokája. Ők szintén részt vettek találkozónkon, és szívesen válaszoltak kérdéseinkre.

Bízom benne, hogy a legközelebbi könyvbemutatón többen leszünk, mert azt is ki merem jelenteni, hogy azért vannak még könyvszerető emberek, köztük fiatalok is, akiknek a könyv a legjobb barátjuk.

V.Zs.

Könyvajánló

Agócs Gergely:

PÁL ISTVÁN mesél

Egy nógrádi magyar pásztoreMBER mesekincse

Agócs Gergely - van, ki e nevet nem ismeri? Néprajzos, népzeneész, népzene kutató, énekes, játszik dudán, furulyázik, tárogatózik, klarinétot játszik, és hegedűn is játszik. Az utóbbi időben gyakran láthatuk őt a „Fölszállott a páva” televíziós népzenei és néptáncvetélkedő zsűritagjaként.

A könyv, amit ajánlunk, szintén egy olyan emberről szól, aki már szinte legendává vált az utóbbi időkben, és akit nagyon sokan ismertek. Pál Istvánról, a Madách-díjas nógrádi pásztorról, tereskei dudásról, aki a Népművészet Mestere címet is megkapta. Kilenc gyerek közül elsőként született Kétybodonban 1919-ben. „Ha még egyszer születnék, akkor is csak juhász lennék” - szokta mondani. Kazettára is mondta a juhászat összes fortélyát. 96 éves korában, 2015-ben halt meg.

A szerző többedmagával 1992-ben kereste fel Pista bácsit. Mint írja, már az első találkozásuknál nyilvánvalóvá vált, hogy egy ma már nem mindennapi egyéniséggel van dolguk. Nagyapjától örökölt, díszesen faragott furulyáján abban a kiforrott stílusban adta elő a dallamokat, amellyel addig csak Bartók Béla fonográfhangerein és a „Pátria” lemezsorozat felvételein találkoztunk. Később kiderült, hogy Pál István nemcsak a zene területén őrzi a tradicionális műveltséget. Ünnepi öltözéke népviseletnek volt tekinthető: „csurgóra” eresztett, gömbölyű tetejű, fácántolddíszekkel ékesített zöld posztókalap, fehér ing, rézpttykés mellény, csizmanadrág és puha szárú csizma, télen szabónál varratott, két sor gombbal ellátott bársonykabát. Széles, pödrött bajusza alkotó részét képezte karizmatikus megjelenésének, s nála ez a bajuszviselet is egy állásfoglalást, a hagyományokhoz való ragaszkodást jelentett. Haláláig tartó, huszonhárom éves ismeretségük során gazdag és széles körű folklóranyagot sikerült rögzíteniük. Ide tartoznak a tündérmesék, legendamesék, novellamesék és állatmesék, rászédettördög-történetek és erotikus mesék..., melyekről a könyv is szól. A könyv hanganyaga mellékletként egy CD-n és egy DVD-n is megtalálható.

Nagyon értékes könyv fiataloknak, időseknek egyaránt.

Balogh Gábor

Virrantó Játszóbusz a Nagykürtösi járásban

(Befejezés a 11. oldalról)

Járásbéli utunk első állomása március 18-án Ipolyvarbó volt, ide eljöttek az óvári iskolások is. Másnap Lukanényén és Csábon a magyar tagozatok diákjainak, 20-án pedig a kőkeszi magyar óvodában, illetve a magyar intézmények mellett kakukktójásként Apátújfalu szlovák óvodájában tartottunk foglalkozásokat. Ezt követte a két nagy iskola, 21-én, csütörtökön az ipolyvízi alapiskola 1-8. osztályosainak tartottunk a fent vázolt rendszerben foglalkozást, míg délután kinyitottuk a buszt a nyéki óvodásoknak. Nekik külön tartottam meg

a táncot a következő héten az óvodában. Pénteken az ipolybalogi alapiskola Óvodások Találkozóján vettünk részt, más programok mellett a buszban is játszhattak a rendezvényre érkező helybéli, inámi, ipolykeszi és kelenyei ovisok. Rajtuk kívül az alapiskola valamennyi diákja is részese volt a játéknak és a táncnak egyaránt.

Foglalkozásainkról a Virrantó Játszóbusz Facebook-oldalán, valamint a Petőfi Program honlapján és Youtube-csatornáján is megtalálhatók videós összefoglalóink. Érdeemes belepillantani ezekbe, érzéketlenül megtapasztalható belőlük a rendhagyó órák hangulata, amit így, írás-

ban nehéz visszaadni. A gyereksereg szemmel láthatóan nagyon jól érezte magát a Virrantó foglalkozásain, akármelyik fenti iskolába mentem azóta, mindenhol mondták utóbb is, hogy nagyon tetszett nekik a Játszóbusz. Néha azt is kérdezték, hogy mikor jön legközelebb? Nos, erre még nem tudom a választ, de biztos vagyok benne, hogy nem utoljára játszhattak a járásbéli gyerekek a Virrantó Játszóbuszban. Ezúton is köszönjük az iskolák, óvodák vezetőinek, tanárainak a konstruktív partnerséget és a remek koordinációt. Jövünk még!

Farkas Márton, Petőfi-ösztöndíjas

Bach Mindenkinek Fesztivál - Bábel Klára hárfakoncertje Ipolynyéken

A nemzetközi kezdeményezésre elindult, a magyarországi programokat 2017-től Bach Mindenkinek Fesztivál néven összefogó rendezvény idén határon túli helyszínekkel bővült. Felvidékről 4 város

mellett Ipolynyék kapcsolódott be a programsorozatba.

Március 21-én, éppen Johann Sebastian Bach születésének 334. évfordulóján tartott koncertet Bábel Klára Artisjus-díjas budapesti hárfaművész az ipolynyéki Szent István-

templomban. Azt hiszem, nem tévedek nagyot, ha azt mondom, hogy a templom fennállásának 170 éve alatt talán ez lehetett az első hárfakoncert, vagy ha netalán volt is korábban, akkor is bizonyos, hogy különleges alkalomról beszélhetünk. Mivel ilyen egyedi helyzettel álltunk szemben, még megtippelni is nehéz lett volna, hogy mennyi embert sikerül megnyerni a koncertnek. Végül nagyjából 65-en voltunk a közönség soraiban, ami a templom méreteihez képest nem túl sok, azonban hasonló koncertekhez képest nem mondható kevésnek sem. Aki jelen volt, mindenképpen egy egészen különleges művészeti élmény részese lehetett.

Bábel Klára 2006-ban végezte el a zongoraművész-tanári, majd 2007-ben - kitüntetéses oklevéllel - a hárfaművész-tanári szakot a budapesti Zeneakadémián. Ezután két évig a brüsszeli Koninklijk Conservatorium növendékeként fejlesztette tovább szakmai tudását.

Jelenleg a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának tagja, valamint alapítója a Sounds of Bábel elnevezésű, komolyzenészekből álló jazztriónak. Emellett számos duó- és az ipolynyékihez hasonló szólókoncertet

adott szerte a nagyvilágban. 2015-ben megnyerte a Nemzetközi Marcel Tournier Hárfaverseny kamara kategóriáját. A Bach Mindenkinek Fesztivál utazó nagykövete, az egyhetes programsorozatban Ipolynyék mellett Parádfürdön és Kalocsán lépett fel szólístaként, illetve a Gödöllői Királyi Kastélyban a Magyar Honvédség Tatai Helyőrségi Zenekarával közösen.

Az ipolynyéki koncerten elhangzott néhány rövidebb Bach-mű hárfáatírat - ugyanis Bach szóló hárfára nem írt darabokat -, valamint néhány későbbi mű, főleg a szólóhárfa felvirágzását hozó romantika korából. A művésznő a kitűnő zenedarabok között mesélt a hangszer és a hárfán való játék érdekességeiről, még találós kérdést is tett fel a közönségnek. A koncert végén pedig mindenki ki is próbálhatta a hárfát. Nagy élmény volt ennek a különleges, interaktív koncertnek a részese lenni! Ezúton is nagyon köszönjük Bábel Klára művésznőnek a felemelő koncertet, valamint Schnelczler Tündének, a Bach Mindenkinek Fesztivál Kárpát-medencei programkoordinátorának a koncert kezdeményezését és szakmai szervezését. Reméljük, az idei koncert úttörője lesz annak, hogy a Bach Mindenkinek Fesztivál jövőre még több helyszínen kerüljön megrendezésre a Nagykürtösi járásban.

Farkas Márton, Petőfi-ösztöndíjas

„Az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta”

Nehéz napokat él át ma-napság az Anyaszentegyház. Krisztus jegyesének szennyesét kitergették a közvélemény elé. János evangélista írja le a történetet, melyben Jézus elé hurcolnak egy házasságtörésen ért asszonyt. A tömeg vár, hogy a szokások szerint megkövezék, szomjaznak az asszony vérére, viszont a farizeusok

megkérdézik az irgalmat hirdető názáreti idegent, mi legyen az asszony sorsa. Ő csak nemes egyszerűséggel ennyit felel: „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül való”. A XXI. század vad, lincselésre vágyó tömege már gyülekezik az Egyház körül, hogy ítéletet mondjanak felette. Csak remélhetjük, hogy a Bibliához hasonlóan itt is magukba szállnak, tudatosítva, hogy egyikünk sem hiba nélkül való. Eddig sajnos ez kevésbé tűnik valószínűnek, hisz a média képviselői éhes farkasként vetik magukat az összes - képzelt vagy valós - botrányra az Egyházban.

A Szentírásból tudjuk, hogy „Isten haragja eléri az égből az embereknek minden istentelenségét és gonoszságát, akik az igazságot elnyomják igazságtalansággal.” (Róm 1,18), és hogy maga Jézus sem ad engedélyt semmilyen formában a bűn elkövetésére, sőt ezt mondja: „... aki megbotrányoztat csak egyet is ezek közül a kicsik közül, akik hisznek bennem, jobban járna, ha malomkővet kötnének a nyakába, és a tenger fenekére vetnék.” (Mt 18,6) Ezért nem szabad könnyelműen félvállról venni az Egyházon belüli bűnöket, viszont szem előtt kell tartanunk, hogy Jézus mindig megbocsát, és lehetőséget ad a változásra, a bűnbánatra - mint ahogy a vele együtt keresztre feszített lator bűnei is bocsánatot nyertek.

Az Egyház ellen irányuló külső és belső támadásokra mindig számítani kell. Ez egy szellemi és lelki harc, amit folyamatosan meg kell vívni. Bízunk benne, hogy a krisztusi ígérethez híven az alvilág kapui nem vesznek erőt az Egyházon, még ha a gyengeség forrása a klérus néhány tagja is. Ebben aktívan részt kell vennünk, lelkiileg fel kell vértelnünk magunkat: „Ezért öltösetek fel az Isten fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok, és mindent legyőzve megtarthassátok állásaitokat.” (Ef 6,13)

Egyik leghatalmasabb fegyverünk a szentek példája és öröksége. Különösen nagy figyelem irányul Szt. József példájára, akit az általános egyház védelmezőjeként tisztelünk. XIII. Leó így ír róla: „Isteni rendelésből Isten fiának védelmezője lett... őrzője, gyámja, fizikai és jogi védelmezője volt Isten házának, amelyet vezetett.” (QUAMQUAM PLURIES, 1889). Ezért kérjük mi is bizalommal: SANCTE JOSEPH, TERROR DAEMONUM, ORA PRO NOBIS.

Balgá Zoltán

FARSANGI ÁLARCOSBÁL IPOLYHÍDVÉGEN

Az ipolyhídvégi és a környékbeli szórakozni vágyó táncos lábúak ismét egy fantasztikus farsangi batyubálon vehettek részt, amelyet a CSEMADOK Ipolyhídvégi Alapszervezetének szorgos tagjai szerveztek meg.

Az előző évekhez hasonlóan idén is arra törekedtünk, hogy vendégeink jól érezzék

magukat. A jó hangulatról a KANTA FIVÉREK gondoskodtak. Fergeteges zenei összeállításukkal lehetővé tették, hogy a táncparkett ne maradjon üresen. A helyi kultúrház az alkalomhoz hűen farsangi pompában díszelgett. Köszönet illeti azokat a tagokat, akik kivették részüket az előkészületekből, és külön köszönet Jakab Ivettnek, aki mint minden évben, idén is csodás díszítő elemeket készített számunkra.

A bejáratnál részben egy kis meglepetéssel készültünk a vendégek fogadására. Az elmúlt évek farsangi jelmezes báljain készült képekből állítottunk össze egy képcsokrot.

A szervezők és a vendégek idén is ötletesebbnél ötletesebb jelmezeket öltöttek magukra. Belépéskor minden kedves vendéget egy

kis üdvözlő itallal és friss pogácsával fogadtunk. A megnyitó beszédet az Csemadok Ipolyhídvégi Alapszervezetének elnöke, „Légikisasszonya”, Czibulya Magdolna tartotta meg, majd ezután a zenekar a hangszerek közé csapva megkezdte a hajnalba nyúló szórakoztatást. Mivel

minden bálon fontos szerepet tölt be a tombolahúzás, így most sem maradhatott el. A rengeteg felajánlásnak köszönhetően sok értékes díj gyűlt össze. Az első nyerőszám kihúzása előtt egy furfangos játékkal kedveskedtünk a vendégeknek. Egy közismert mesét kellett eljátszani az önkéntes jelentkezőknek. A címe „Hintómese” - farsangi változatban. A szereplők minden figyelmüket és tudásukat beleadva igyekeztek jól szerepelni, ami kisebb-nagyobb sikerrel ment is nekik. Viszont gyakran előfordult, hogy a poharuk fenekére kellett nézniük. Végül mindenki nagy öröme a hintó időben odaért a farsangi bálba, így a király és a királyné kihúzhatta az első nyerőszámot. A szerencsések nyeremmel gazdagodva mehettek haza.

További esélyt adva a jelenlévőknek, vigaszdíj sorsolására is sor került, amelyre egy frappáns ötlettel álltunk elő. Minden vendég széke alá egy szám volt rögzítve, így egyenlő eséllyel indulhatott mindenki.

Az est további részében mindenki kedvét lelhetette a zenekar fáradhatatlan lelkesedésében. Összességében, mint mindig, az idén megrendezésre kerülő farsangi jelmezbál is fergetegesen sikerült. Reméljük, jövőre is találkozunk, és ismét egy remek esttel zárhatjuk le a farsangi időszakot.

Málik Nikolett

Régi nóta, híres nóta

Járásunkban az idén 20. alkalommal rendezzük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszirózsa címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközölünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

Gyalogutak, dűlőutak messze visznek a határba,
Ahol a sok dalos madár szerelmesen párját várja.
Ott, ahol a rét virága hajnalonként szirmát bontja,
Madárenek, virágillat szíveinket egybefonja.

Zeng az erdő, zöld a mező, virág nyílik, ahol járunk.
Szerellellemmel, boldogsággal, igaz útra rátalálunk.
Jöhet ború, jöhet vihar, sodorhatnak hideg szelek,
Akármerre visz a sorsom, a szívem csak téged szeret.

Kukorica, csalán, csalfa lett a babám,
Pista legyen, ha ez lesz a halálom.
Nem sajnálom, nem én vagyok olyan legény,
Találok egy tucatot is a nyáron.
Aki akar keresni az talál is,
A lányokkal cicázott az apám is.
Akad elég virág, nem búsulok tovább,
A virágot ott szedem, hol találom.

Kukorica, csalán, elhagyott a babám,
Nem hullatok egy könnyet se miatta.
Rettenetes eset, de sokszor megesett,
Bolond, aki hűtlen párját siratja.
Nem leszek én remete a magányba,
Beleszeretek egy másik kislányba.
Kukorica, csalán, akad majd egy kislány,
Kinél szívem a párját megtalálja.

Nincsen nékem száz hold földem.
Nincsen nékem nagy házam.
Apró gyermek létemre már térdig jártam a sárban.

(2x)

A nagy lányok rám se néztek, /
Azt mondták, hogy nőjek még!
Végül, mire legény lettem, /
Férjhez ment a huncut nép.

Azóta sincs házam, földem /
sosem leszek gazdag már.
Azt se mondom, hogy a lányok /
álmódzva néznek rám!

(2x)

Nem is kell, hogy szeressenek /
elég nékem egy asszony!
És ez az egy csak Te lehetsz! /
Drága kincsem, galambom.

Április a kertekben

Megkezdődött az igazi kerti szezon, a nap kellően felmelegítette a talajt, és a márciusban elültetett apró magvak, dughagyma sok helyen már szépen sorjázna. Tennivaló akad még bőven, hiszen ez a legtevékenyebb hónapunk.

Vethetjük folyamatosan a hónapos retket, nyári retket, céklát, velő- és cukorborsót, étkezési répát. Meleg időben rendszeresen szellőztessük a fóliasátrat, üvegházat. Vessük el az őszi betakarításra szánt kései sárgarépát. Április közepétől az előhajtott korai burgonyát meleg, humuszban és tápanyagban gazdag földbe ültethetjük. Ha száraz és meleg az idő, a hónapos retket és a korai retket rendszeresen öntözzük, hogy a gumók zsengek maradjanak és a földibolha kártételét csökkentsük.

Folyamatosan vethetjük a tépősalátát is. A korai fejes káposztát kiültethetjük a hónap elején, amennyiben a talaj meleg, és elég edzetek a palánták. A kelbimbót is elvethetjük palántának, hogy a bimbók késő ősziig kifejlődjenek. Vethetünk még spenótot, spárgatököt, sóskát, kaprot és a korai csemegekukoricát. Ültethetjük a fejes salátát, a korai káposztát, a kelkáposztát, a karalábé és a karfiol edzett palántáit.

A cserépben nevelt paprika- és paradicsomtöveket rakjuk szét a hidegágyba vagy fóliaházba, hogy erőteljesen növekedhessenek. Készítsük elő a paradicsomágyásokat, és a hónap közepe felé kiültethetjük őket. A paradicsomágyásba forgassunk négyzetméterenként 5-7 kg érett trágyát. Ha nincs trágyánk, akkor komposztot forgassunk a talajba. A káposztalégy elleni védekezést már a kiültetéskor kezdjük el. A káposztalégy április közepétől rakja petéit a karfiol gyökérnyakára, ahol a kikelő lárvák befúrják magukat, így a növény nem fejlődik megfelelően.

Készítsük elő a sárgadinnye, görögdinnye, a cukkini ágyásait. A hónap végén palántanevelésre elültethetjük a kései karalábé és káposztaféléket, valamint az uborkát, sárga- és görögdinnyét.

Ha a korai burgonya hajtásai elérték a 10-15 cm-t, kezdetük a töltögetést.

A napsütéses, száraz időben az ágyásokon megjelennek a földibolhák. A káposztaféléket veszélyeztetik. Megelőzőképp rendszeresen öntözzünk, mivel a földibolha nem szereti a nedves környezetet.

Ha hervadnak a saláták, nézzük meg, hogy nincs-e alattuk drótféreg. A drótféreg különösen kedveli a salátanövényt.

A nedves, meleg időben megjelennek a csigák. Sörccsapdával védekezzünk ellenük. Peremükig ássunk le szűk szájú befőttesüveget vagy hasonló edényt, és töltünk bele sört. Ez a csigákat odavonzza, belemásznak és elpusztulnak. Az üvegeket rendszeresen ellenőrizzük, öntsük ki, és a sört néhány naponta cseréljük.

Végezzük el a töosztást a citromfűnél, a hajtásokat kb. 10 cm-re vágjuk vissza.

A borsmenta szaporítását is most végezhetjük el. A gyökérsarjakat leválasztva ültessük őket új helyükre.

Ha márciusban nem vágjuk vissza a levendulát és a zsályát, akkor most végezzük el. A snidling töosztásának is most van az ideje. Kisebb növény-csomókat fogjunk össze, és úgy ültessük el. A májusi kiültetéshez cserépben neveljük elő sarkantyúkat. Ehhez cserepeket töltünk meg homokos komposztfölddel, és 3 magot tegyünk egy cserépbe. Csírázásig sötétben lehetnek, majd kelés után világos helyre tegyük.

A hónap elején még ültethetünk bogyósokat, ha erre eddig nem volt módunk. A bogyósok, valamint a gyümölcsfák koronája alatt óvatos talajlazítás után most van az ideje a mustár, a csillagfűt vetésének zöldtrágyázás céljából, illetve talajtakarónak. Ha van már erjedt trágyalevünk, akkor azt most 1:5 arányban vízzel hígítsuk fel, és a fák koronája alá, valamint a bogyósok tövéhez öntözzük ki. Ezt 14 nap múlva megismételhetjük. A fák virágzása után a jó terméskötés és a kezdeti fejlődés érdekében a maradék trágyalevet még egyszer 8 rész vízzel hígítsuk fel, és azzal öntözzünk. Ügyeljünk arra, hogy fánként, illetve bokronként egyszeri alkalommal 10 liternél többet ne öntözzünk ki. A zöldtrágyázásra vetett növényeket virágzás után vágjuk le. Utána csalánlével öntözzük meg, vagy más szerves trágyával dúsítsuk.

-ber-

Mikszáth Irodalmi Beszélgetések

A Csemadok Zsélyi Alapszervezetének kezdeményezéséhez kapcsolódva a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya és a SZNM-Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeuma szervezésében az idén ismét elindult a Mikszáth Irodalmi Beszélgetések sorozata, amely minden hónap első vasárnapjának délutánján valósul meg Szklabonyán, a Mikszáth Emlékházban.

A délutánok célja jobban megismerni Mikszáthot, elbeszélgetni rólunk, Ipoly menti palócokról és tótokról, mert annak ellenére, hogy az idő előrehaladt, mégis csak hasonlítunk egy kicsit azokra, akikről a nagy mesélő olyan szépen és találóan írt. Megtudhatjuk, hogyan is hangzott az, amikor még nem a formaságok és a mesterkelt finomkodás, de az őszinte szókimondás volt a megszokott beszédforma. Az első találkozóra április 7-én került sor. Böhm András házigazdaként és programvezetőként bemutatta az emlékházat és az állandó kiállítási anyagon keresztül Mikszáth életútját. Ezek után került sor két Mikszáth-novella: A kaszát vásárló paraszt és a Két szekér öregasszony felolvasására, majd az ezt követő beszélgetésre.

Az első találkozó sikeres volt, a jelenlévők jól érezték magukat, a kezdeményezést jónak tartják. A legközelebbi találkozó május 5-én lesz, 15.00 órakor, amelyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Ezen a napon valósul meg Alsóesztergyálon a Kubányi Lajos Emléknep is, melynek programja a 10.00 órai istentisztelettel kezdődik, ezt követi a koszorúzási ünnepség a temetőben, majd pedig beszélgetés a közösségi házban. A programok úgy vannak időzítve, hogy aki szeretne, mindkét rendezvényen részt vehessen.

Balogh Gábor

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Ipolyhídvég község az 596/2003 sz. törvény értelmében pályázatot hirdet az Ipolyhídvégi Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda igazgatói posztjának betöltésére.

A jelentkezés feltételeiről és a csatolandó dokumentumokkal kapcsolatos részletes információkról a községi hivatalban érdeklődhetnek (tel. 047/4888131), illetve a község weboldalán olvashatnak (www.ipelskepredmostie.sk).

A jelentkezés leadásának határideje:

2019. április 30. 12:00 óra.

A jelentkezést zárt borítékban kell leadni a megadott időpontig a községi hivatalban. A borítékra írják rá „Výberové konanie MŠ - NEOTVÁRA“.

Postacím: Obec Ipel'ské Predmostie 133, PSČ 991 10.

ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMYLÓI BÚCSÚBA (székelyföldi körutazással) 2019. június 6-12.

A Prágai Magyar Katolikus Plébánia felhívja az érdeklődők figyelmét, hogy még van pár szabad hely a zárandókúra amely Prágából indul és Budapesten lehet hozzá csatlakozni. Az egész zárandókat alatt magyar idegenvezetés van biztosítva.

A zárandókat ára 5900 Kč, amely tartalmazza az utazást (légkondicionált autóbusszal), szállást (6 éjjel), étkezés (félpanziós ellátással), (helyi) idegenvezető.

Lelki vezető a csábi születésű Balga Zoltán atya

Jelentkezni, illetve részletes információt kérni lehet:

e-mailben: info@katolikus.cz vagy telefonon: +420 734 688 656

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya az idén is megrendezi régióink magyarságának találkozóját Nagycsalomján,

június 16-án az 50. Juniális

kulturális rendezvény keretén belül.

Hagyományainkhoz híven szeretnénk, ha a rendezvényre minél több Csemadok-alapszervezet csoportja benevezne.

Egyben felajánljuk más csoportoknak és egyéneknek is a lehetőséget a rendezvényen való szereplésre.

A műsoridő korlátozhatja a fellépők számát, ezért a korábban jelentkezők kapnak elsősorban lehetőséget.

A jelentkezés határideje április 30.

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>

A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap támogatta.

JÁRÁSI TEHETSÉGGUTATÓ

ITEFESZT 2019
ifjú tehetségek fesztiválja

2019. MÁJUS 19. | CSÁB

IFJÚ TEHETSÉGEK FESZTIVÁLJA

Az idén is megrendezésre kerül a Nagykürtösi járásban állandó lakhellyel rendelkező magyar ajkú fiatalok részére az

IFJÚ TEHETSÉGEK FESZTIVÁLJA /ITEFESZT/
címet viselő járási tehetségkutató verseny.

A versenyre művészeti iskolák növendékeinek, illetve alap- és középiskolás diákok jelentkezését várjuk egyéni (szóló) produkcióval az alábbi témakörökben: ének - magyarul előadott versenyszám (előny a magyar szerzőtől választott dal), zene - hangszeres szóló (előny a magyar szerzőtől választott versenyszám), magyar néptánc (szóló vagy páros), vers-, próza- vagy mesemondás, paródia, bűvészet, zsonglörködés stb.

Jelentkezéskor kérjük feltüntetni a nevet, életkort, lakcímet, elérhetőséget /telefon, e-mail/ és a max. 5 perc-ben bemutatandó produkciót. Egy-egy versenyző több kategóriában is indulhat.

Nevezési határidő: 2019. április 29.

A fesztivál időpontja: 2019. május 19., Csáb

Jelentkezni a csemadokntv@gmail.com e-mail címen, vagy a 0907 856 296-os telefonszámon lehet.

A versenyzők teljesítményét szakmai zsűri bírálja el.

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0905/71 77 76. Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota. Levélcím: 991 28 Vinica, Nekyjská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96. Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtfš. Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban. A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.